

par på siden af hovedet eller anden fysisk afstraffelse er i orden, hvis det er en retfærdig sag. Hvis man har slået sin egen lillebror, eller man har lavet voldsom ballon og ballade i hjemmet, er det i orden, at faderen eller moderen afstraffer én fysisk. Det bliver læren af det. Så lærer man at begå sig, og når man så bliver 17-18 år, sidder henne på diskoteket, har købt sig en øl, og der kommer en eller anden tosse og sætter sig ved siden af og tager éns øl, hvad gør man så? Så er det da klart, at man langer ham én, fordi han gør noget, han ikke må. Det vil sige, at fysisk afstraffelse og voldsanvendelse er retfærdiggjort, bare det er i den rette sags tjeneste. Så er det, vi kører deropad, og så må Folketinget gang på gang vedtage nye voldspakker, og man ikke kan forstå, at der stadig væk er nogle i samfundet, der vil bruge vold.

Der er stillet det spørgsmål, hvordan det kan være, at regeringspartierne denne gang kan stemme for dette lovforslag, og det underer mig, at svaret ikke er givet endnu. I dag er der en anden udformning af teksten, så det er et andet lovforslag. Sidste år sagde vi til SF, at der var uklarheder i det, og jeg kan da godt som regeringspartiordfører ærgre mig over, at Justitsministeriet ikke kom ud af hullerne i tide og lavede forslaget, men det skal da ikke gøre SF's forslag dårligere. Tværtimod vil jeg sige tillykke til SF med, at man nu får det vedtaget, for det er meget sjældent, at det lykkes at få vedtaget et privat lovforslag på denne måde. Men det skyldes, at det nu holder vand, for nu er det bygget over samme læst, som vi har set i de andre nordiske lande.

Til allersidst, og så er jeg sikker på, at mange vil komme op og skælde ud på mig: Jeg tror, at man på højrefløjen godt kunne tænke sig at stemme for det her forslag, når man finder ud af, at en af målgrupperne vil være en stor gruppe indvandrere, som har en helt anden kultur og ikke er klar over, at man skal lade være med at bruge vold i opdragelsen. Kunne det måske få Venstre, De Konservative, Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti til at overveje, om de alligevel ikke skulle stemme ja til dette lovforslag?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Debatten kunne blive lang, hvis jeg skulle gå ind i alle detaljer af hr. Bjørn Elmquists misforståelse af det her. Hr. Bjørn Elmquist, som jo var fuldstændig afklaret i forhold til, hvilke sanktioner og hvilke spilleregler man så skal køre efter,

når vi får nogle forældre, der på et tidspunkt har givet deres barn et lille klap bagi, sagde, at det da selvfølgelig er de almindelige regler, som er i straffeloven og i retsplejeloven. Hvilke almindelige regler? Hvad er strafferammen? Hvordan er tiltaleformen? Er der offentlig påtale, betinget offentlig påtale, eller er der privat påtale?

Jeg synes, det er for nemt at sige, at det bare er de almindelige regler i straffeloven og retsplejeloven. Der er adskillige almindelige regler. Men hvordan forholder dette lovforslag sig til de almindelige regler? Og hvad er strafferammerne?

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Jeg vil da godt spørge De Radikales ordfører, hr. Bjørn Elmquist, hvad det er for en klarhed, der er kommet i teksten denne gang i forhold til sidste gang. Hvad er det præcist? Og hvis der er kommet klarhed, må hr. Bjørn Elmquist jo også kunne redegøre for, på hvilken måde man vil opspore revselsen. Hvordan vil man finde ud af, om der er sket en krænkelse, hvilken retsforfølgelse der skal ske, hvilke domme der skal falde? Det mener jeg helt klart vi må have rede på, for det kræver De Radikale jo i alle andre forslag.

Så jeg ville sætte pris på en udpenling af det.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Hr. Bjørn Elmquist prøver at provokere Det Konservative Folkeparti til at stemme for dette lovforslag, fordi det vil ramme visse grupper.

Jeg må sige, det er en plathed og på et så lavt niveau, at vi ikke ønsker at deltage.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg kunne da også godt tænke mig at vide, hvad der er sket siden, og under alle omstændigheder er resultatet nøjagtig det samme som sidst, nemlig dårligt.

Jeg vil da godt fastholde, at det i virkeligheden er børnemishandling ikke at sætte grænser og ikke at tage ansvaret for børnenes opdragelse.

Der blev tidligere spurgt her fra talerstolen, om ikke alle 179 folketingsmedlemmer på et eller andet tidspunkt som børn selv havde fået et rap i enden eller en rusketur. Jeg vil da også godt spørge de mange, jeg ved er forældre, om de dog ikke på et eller andet tidspunkt har gjort et eller andet, som ville have bragt dem i karam-